

PSYCHOLOGIE EN HET (ON)VOLTOOIDE KUNSTWERK

derlandse theaterdirecteuren met receptieve schouwburgen, die een deel van hun budget vrijmaken, om mij per jaar een productie te laten maken. Ik bepaal zelf welke stukken ik ga doen en met welke mensen ik per productie ga werken. Wat op dit ogenblik vastligt is *Hamlet* en *Duizend en een nacht*. Johan Boonen is al geëngageerd als dramaturg en vertaler. *Koning Arthur* ligt ook nog op de plank."

Je houdt van grote zalen en grote middelen.

"Ik zit soms als een kind te kijken naar die prachtige machinerie. Het heeft zo'n ouderwetse charme. Zo'n beetje als poppenkast. Gordijntje toe, gordijntje open : ander bedrijf. Maar het gebruik van machinerie moet een creatieve, dramatische functie hebben. Het moet ten dienste staan van het stuk. Anders wordt het doods theater. Het is bijna toevallig dat ik nu weer Tolhuis gekregen heb als zaal. Ik wil niet per se in die grote zaal werken. Ze heeft wel het voordeel dat je er bijna filmisch in kan werken. De opstelling van de acteurs wordt heel belangrijk. Een figuur in zo'n grote, desolate ruimte, dat is prachtig. Maar als die zijn mond moet opendoen, hoor je niets meer. Ik wil nu proberen om in die grootsheid ook heel broos te werken. Maar dat vraagt een grote bereidheid van de toeschouwers."

Je werkt in Christus wordt weer gekruisigd met een enorme groep spelers, amateurs en professionelen. Hoe beheer je zo'n groep ?

"Door vertrouwen te kweken en mensen te enthousiasmeren. Als ik mensen vraag om te figureren, behandel ik die niet als poppen om de scène te vullen. Ik heb heel veel met die figuranten gewerkt. Ik laat hen een identiteit zoeken, vertellen, reageren. Ik heb naast de tekst heel veel spel mogelijkheden voor hen gecreëerd. Waardoor ze ook het gevoel kregen belangrijk te zijn. Ik probeer altijd een goede sfeer te maken zodat mensen graag naar de repetities komen. Ik probeer hen het gevoel te geven dat ze uitgenodigd zijn, dat ik ze ontvang. Maar je moet willen ontvangen worden. Je moet willen naar het feestje gaan. Het enige verschil tussen een grote en een kleine cast, zoals in *Medea*, bijvoorbeeld, is dat ik met een kleine bezetting langer en meer gezamenlijk kan repeteren. Voor *Christus*

hebben we alles moeten opsplitsen. Bij *De Vrek* heb ik elke dag met iedereen gerepeteerd. Dat komt het produkt ten goede omdat iedereen dan perfect de samenhang en zijn aandeel daarin, begrijpt."

Ik vind in je regies steeds een vereenvoudiging terug, een soort eenlijnigheid, die niet meteen overeenstemt met mijn ervaring van de wereld.

"Ik ben een geboren stilist. Ik kan daar niets aan doen. Ik kan niet tegen chaos op de scène. Ik zoek precies de vereenvoudiging, ik gooi de ballast weg. Ik kom maar tot die eenvoud door duizenden mogelijkheden te elimineren. Iedere keer als ik op het vlak van de vormgeving het witte blad gevonden heb voor de voorstelling, ben ik gelukkig. Ik moet toegeven dat de ideeën die ik voor stukken heb, meestal uiterlijke dingen zijn, voor een beeld, een scenografie, een atmosfeer. Ik denk dat ik een zeer goede ontwerper zou zijn. Ik ben opgevoed met televisie, reclame, tijdschriften. Ik bekijk graag hoe iets gepresenteerd wordt. Maar het is goed dat ik steeds sneller tot ontwerpen kom, zodat ik meer tijd

heb om mijn acteurs daarmee te laten botsen. Misschien mag theater niet zo herkenbaar zijn. Ik wil in *Electra* verder gaan in de manier waarop de acteurs emoties vertellen : vreemder, grootser. Het is tenslotte theater. Maar het mag niet als theater klinken. Het moet ontstaan uit het lijf van de acteurs, en uit hun kop. Misschien heb ik vroeger te veel de buik laten werken. Ik wil nu wat meer aan de kop werken. Ik weet het allemaal niet. Het zijn allemaal vragen die ik mezelf stel. Ik ben een voortdurende vraag. Ik zou twee jaar weg willen gaan. Bezinnen. Scholen. Ik ben tot nog toe alleen bezig geweest met mensen te laten spelen, zowel de amateurs in Torhout, als de jonge wolven van Studio waarmee ik *De Getemde Feeks* gedaan heb, als de acteurs in KVS en NTG. Bij al die mensen moesten de geijkte patronen, waarin ze allemaal vastzaten, losgemaakt worden. Gewoon mensen laten spelen. Daar ben ik al die jaren met al mijn energie mee bezig geweest."

Marianne Van Kerkhoven
Hildegard De Vuyst

*Christus wordt weer gekruisigd (NTG)
Foto Luk Monsaert*

